

Ομιλία του Θανάση Σασιανόπου Αθανασίου Βασιλείου που έγινε στο μητροπολιτικό που πραγματοποιήσε ο Σύλλογος Θανιωτών στις 25-8-2024 για να τιμήσει τη μνήμη των Θανιωτών που έπεσαν για την πατρίδα κατά τη διάρκεια των αγώνων του 1821 και στο μνήμη των απανταχού δεσποφονητών Θανιωτών.

I

25-8-2024

Δευτερωθήκαμε σε αυτό τον ιερό χώρο, στον ιερό ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου για να τιμήσουμε την κοίμησή των θανόντων μας.

Το μνημόσυνο αυτό πραγματοποιεί ο Εορτασμός μας στη μνήμη των θανόντων που έπεσαν για την Πατρίδα κατά την διάρκεια των αγώνων του Έθνους και στη μνήμη των απανταχού μεκοιμηθέντων θανόντων.

Με χαρά ο εύλογος σας καθωσορίζει και ευφράζει τη ευχαριστία που θα θέλατε να παρέρχεσθε και να τιμήσετε με την παρουσία σας απέναντι στη θεοφειστή ευδότηση.

Μπαίνοντας στο ναό αυτό ανάφαμε και εία νεράκι που σιγοκαίει η φλόγα του, και συμβολίζει τη φλόγα του μαντηλιού που έχουμε προσέμας και δείχνει την άσβεστη αγάπη και εμψύχωση που έχουμε για τους νεκρούς μας.

Σήμερα ημέρα μνημοσύνου, είναι και ημέρα μνήμης του παρελθόντος και της ιστορίας του χωριού μας, είναι ημέρα μνήμης σε όσους αυτού που έφυγαν από τη γη και οι φίλοι τους αναχώρησαν για τον τόπο της αιώνιας κατοικίας τους «ένθα ουκ έστι πόνος, ου

2

λέπει, ου στεναχμός, αλλά γνή αταξίατητα γγ.

Όσο τα χρόνια μας αυλούν προς τη δύση, τό-
σο η μήνη μας επαναφέρει στην ανατολή της
γής μας.

Θα αναφερθώ με λίγα λόγια στην ειμοία του
χωριού μας και των ανθρώπων κατά την παιδική
μόν ηβία για να θυμόνα οι παλαιότεροι
και να μαθαίνουν οι νεότεροι, που τους φαίνο-
νται σαν παρακώδι.

Στο χωριό τότε γούσαν 1000 άτομα περίπου.

Είχε σκεούς και χωράτινους δρόμοι με ιδέρες
και διδοίτοιχους στα τράγια. Με προσωπική εργασία
των κατοίκων γινόταν η διατήρηση των δρόμων.

Δεν υπήρχε νερό αλλά το μπεύφρα ^{από πηλό για} με τα για
μέσα σε βαρέλια και σε βούτες

Δεν υπήρχε ηλεκτρισμός ρεύμα, αλλά ο φωτισμός
μέσα στο σπίτι γινόταν με τα λυχνάρια λαδιού
και τις λάμπες πεφωραίου και έξω από το σπίτι
τι το φεγγάρι και τα αστέρια έπαιζαν το
φυσικό τους ρόλο

Δεν υπήρχαν ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, τηλέφω-
να, συμμωνια, αυτοκίνητα και μηχανήματα.

Σε κάθε σπίτι γούσαν οι γονείς, τα

3

πολλά παιδιά και οι γέροι. Όλοι συβριστείχαν στις εργασίες ανάλογα με τις δυνατόεις τους. Οι οικογένειες ήταν αυτοεξοφδοτούμενες με αιτάρμεις σε προϊόντα που χρειάζονταν.

Εξεδόν όλες τις ημέρες του χρόνου θρίσμιονταν στα χωράφια τους σαάβοντας, αρχώνοντας, θρίζοντας, αλωνίζοντας, ή φυλάσσοντας κώπτοντας ζύλα ή φυλάσσοντας τα χιλιάδες πρόβατα και τα εκατοντάδες χίδια, γαϊδούρια και άλογα:

Μου έχει μείνει βαθιά χαραγμένη στη μνήμη μου η εικόνα των ανθρώπων που όρχωναν το χωράφι τους με το αδέρι που το έσερναν τα άλογα, να σταματούν κατά διαστήματα, να σκουπίζουν τον ιδρώτα τους, να σηκώνουν το κεφαλι κινή, να κοιτάζουν προς τον ουρανό και να πίνουν με το μπουκάλι νερό ή κρασί σαν θεία κοινωνία στον κρό καό και φύση και σαν επικοινωνία με τον θεό, και σαν δοξολογία ή ευχαριστία ή παραίτηση, δέηση και ικεσία, ή και σαν όλα αυτά.

Αποτυχώς όμως για το χωριό μας το άγονο και γρή και η μη αυτοδοτικότητα των κώπτην τους ανάμεσα τους περισσότερο νεύς και νέες

4

να ζηντευτούν αναζητώντας καλύτερη ζωή και περισσότερο αγαθά.

Έφειλε όμως μέσα τους ο πόνος της ζηντευτείας και η νοσταλγία του χωριού τους που το είχαν στην καρδιά τους αφού μαργαριτάρια και στη ζωή τους σερνό προσκυνητάρια, εμπρόσθοντας πολλοί την επιθυμία τους να διαφύγουν στο χωριό μας ή να φέρουν τα υόμιαλέτα

Έργαστιανών σπύρα στο εξωτερικό και αποδεικνύουν έραδρατα την αγάπη τους στέλνοντας χρήματα στους γέροντες χονείς τους που δεν είχε ούτε μαθιωθεί η σύνταξη τους από το κράτος αλλά και ενεργητώντας το χωριό με χρήματα για τις εκκλιεί, το σχολείο και όλα τα έργα του χωριού μας.

Αξίζει σήμερα να μνημονεύουμε με θρησκευτική εράβεια και απέραντο σεβασμό και πατριώτες μας που έχουα το αίμα τους πολεμώντας στον απελευθερωτικό και αφηκτικούς πόλεμο) και πατριδαι μας για να μας την παραδώσουν ελεύθερη, δοξασμένη και τιμημένη στην επανάσταση του 1821 με αποτέλεσμα να ελευθερωθεί ένα μέρος της πατρίδας μας

Σ

έπαισαν μαχόμενοι οι:

Γιοβαννής Νικολάος

Καχιάννης Σωτήριος

Καρατζόπουλος Μήτρος

Καρατζάς Αντρέας

Κουχιούφας Μιχαήλ

Κυριαζόπουλος ή Τζάνος Δημήτριος

Νυράζόπουλος Θανάσιος

Νυρπερόπουλος Στυλιανός

Μπερούμας Αναστάσιος

Τζανέτος Σωτήριος

Τζανόπουλος Μήτρος

Χαμπηλοράκης Παράσκειος

Γιοβαννής Παναγιώτης και

Καζανί Δημήτριος.

Έτους βαλκανικών πολέμων 1912-1913
και στον 1^ο παγκόσμιο πόλεμο 1914-1918
με αποτέλεσμα να ελευθερωθούν και να διπλα-
σιαστούν τα εδάφη της πατρίδας και έπαι-
σαν υπό πίστεως και πατριδας οι:

Στεφάνουλος Αντρέας

Τσαρίτσας Δημήτριος

Κουχιούφας Κωνσταντίνος

6

Νιμιτόπουλος Αντρέας
Δημητριάδης Δημήτριος
Καγιάννης Δημήτριος
Γεωργιάδης Παναγιώτης
Χαμπηλομάτης Γεώργιος και
Γαλιανόπουλος Δημήτριος

Στον ελληνοϊταλικό, ελληνογερμανικό,
και 2ο παγκόσμιο πόλεμο 1940-1944 οι:

Χαμπηλομάτης Παναγιώτης
Παναγιωτόπουλος Σταύρος
Νιμιτόπουλος Βασίλειος
Αντιπρόεδρος Σωκράτης
Καγιάννης Δημήτριος
Λαδός Κωνσταντίνος
Λαδός Γεώργιος
Μπαρμάρης Παναγιώτης και
Βασιλόπουλος Γεώργιος.

Και στον εμφύλιο πόλεμο 1946-1948 για
την αποκατάσταση της δημοκρατίας και
έχασαν τη ζωή τους οι:

Παπαδόπουλος Σωκράτης
Χαμπηλομάτης Παναγιώτης και
Σταυρόπουλος Κωνσταντίνος

7

Όλους αυτούς η πατρίδα μας τους αδονέ-
μει το αξίωμα του ηρώα Αλλά και ο εὐλόγος
μας θα τελέσει επισημομένη δέηση στα
μνημεία των πεσόντων ηρώων και θα τους
στεφανώσει με στεφάνια από φύλλα δάφνης,
αφού η δάφνη συμβολίζει από τα αρχαία
χρόνια τη δόξα, και τιμή και δόξα αρμόζει
στους ηρώες μας και να είναι αδύνατη η
μνήμη τους.

Σήμερα τα μάτια της ψυχής μας και του
μυαλού μας είναι στραμμένα σε όλους αυτούς
που προανέφερα αλλά και σε όλους τους απαν-
νταχού μεσομνημείους θανόντες.

Σήμερα καταθέτουμε ομοθυμία ευγνωμού-
νης, αγάπης και τιμής για όσα μας υπηροδό-
τησαν και μας προσέφεραν, αλλά και ομοθυμία
υπόσχησης ότι δεν θα τους ξεχάσουμε, αλλά
θα αμολογηθούμε το δόξο που μας έδειξαν
με το παράδειμά τους, ενεργώντας το
χωριό μας και την πατρίδα μας.

Σήμερα ευχόμαστε και προσευχόμαστε
και παρακαλούμε το Θεό να αναπαύει στον
ουρανό και ψυχές τους «εν ειρήνη, εν δικαιο-

οσύνη και εν παραδείσω».

Σήμερα τιμάμε τον ίδιο και εαυτό μας, διότι όποιος τιμά τους νεκρούς του, τις ρίζες του, τους δωρητές της ζωής του, τους αμφοδό-τες και ευεργέτες του χωριού μας και τους ήρωες της πατρίδας μας τιμά τον ίδιο και εαυτό του, δείχνοντας φιλότιμο, δηλ. φίλοι και τιμήν όροι αυτούς, δείχνοντας αξιοπρέπεια, δηλ. αίξιοι στα πρέποντα και υπευθυνότητα, δηλ. παραδοχή της ευθύνης που έχουμε για το χωριό μας, ώστε να είμαστε ανυπόκριτοι και προ-χόνων μας.

Γιαυτό σήμερα ανήσουν θερμά συγχαρη-τήρια στο Σύλλογό μας για τη θερμότητα αυτή ευδίωξη, ευφρόδεις ευχαριστίες σε αυτούς που μένουν ρόνια στο χωριό μας και το κρα-τούν ζωντανό, αλλά και ένα μεγάλο ευχαριστή στο συμβούλιο του χωριού μας, στο συμβούλιο του Συλλόγου και στην εκκλησιαστική επι-τροπή που εργάζονται με την καρδιά τους αγόχιστα και δημιουργικά για το καλό του χωριού μας.

Αγαπημένοι και νεκροί αιωνία σας η μνήμη
Αθανασίου Βασιλείου.